

Det vises til innspill fra Norges Røde Kors til Motorferdsellovutvalget, datert 13. juni 2022, *Redningstjenestens bruk av motorkjøretøy i utmark og verneområder og utfordringer med gjeldende regelverk.*

* Trysil Røde Kors Hjelpkorps har hovedbase i Trysil, en kommune med et av Norges absolutt høyeste antall hytter, med et svært stort antall besøkende som kommer hit for å stå på ski, oppleve natur, og finne frihet. Vi anser også Engerdal kommune som innenfor vårt nedslagsfelt da den kommunen ikke har eget Røde Kors Hjelpkorps, ei heller Norsk Folkehjelp eller andre frivillige beredskapsorganisasjoner. I Engerdal finner vi også store friluftsområder, da spesielt Femundsmarka Nasjonalpark som hvert år tiltrekker seg et større antall av turgåere av svært varierende kunnskap, ferdighet, og grad av forberedelse.

Med et totalt samlet areal av de to kommunene på 5210.96km² er vårt område større enn Norges tredje største kommune

* Vårt korps har et større behov for å kunne gjennomføre øving for å bli bedre kjent i vårt eget område, samt å øke kompetanse + vedlikeholde kunnskap med motorkjøretøy i terrenget. Per dags dato er det svært vanskelig å finne egnede områder for øving der man kan få tillatelse, og at det er svært restriktivt med tanke på øvingstider, nødvendig øvingsmengde, og variasjon på treningen når man har tilgang på veldig små områder som ikke byr på nok utfordring.

* Flere av våre oppdrag foregår i svært krevende terreng med tette skoger, fjell, og bløtmyr, i tillegg til at det også foregår i nasjonalparker hvor tillatelse til trening/kjentmannsturer er enda vanskeligere å anskaffe. Trysil RKH har god forståelse for at dette er områder man må verne ekstra om, men det er et paradoks at de områdene hvor det er mest sannsynlig for at vi får et krevende oppdrag og hvor vi drar størst nytte av å være kjent er de områdene hvor det er mest vanskelig for oss å få tillatelse til å ta i bruk motorkjøretøy i redningsoppdrag/søksoppdrag

* En mer liberalisert tilnærming til motorferdsel i utmark & vassdrag vil for oss kunne bety at vi blir mer kompetente på å gjøre vårt arbeid, og kan ha stor betydning for lokal beredskap. For vår del er det mest ønskelig at prosessen rundt det å søke om tillatelse til å benytte motorkjøretøy i utmark & vassdrag blir gjort mye enklere og mer lokaltstyrt slik at vi kan øve mer på de mer krevende kjøremomentene, samt at vi får en bedre forståelse for terrenget som vi arbeider i. I vårt område er det også i de siste få årene blitt etablert snøscooterleder om vinteren, noe vi også ser på som positivt for vårt arbeid gjennom at vi får etablerte kjøreveier som gjør det enklere å komme til de personer som må reddes, hvis de da er i et område hvor slike løyper finnes. Flere løyper ville naturligvis medføre at vi oftere kunne komme raskere på plass, samt at

uttransport vil kunne foregå mer skånsomt.

* Som siste punkt vil jeg nevne det som er viktigst for vårt korps; sikkerheten. All bruk av motorkjøretøy er forbundet med en viss risiko, og den absolutt beste måten å redusere risiko er trening. Som korpsleder er min største frykt at noe skal skje med mine medlemmer, samtidig som det for oss ikke er et alternativ å bare bli hjemme når noe skjer. Vi skal aldri ta unødvendig risiko, men vår rolle som hjelpekorpsere gjenspeiler seg i navnet - vi vil hjelpe.

Jo mer mine medlemmer får trent, jo mer kjent de er i området - desto tryggere vil både de og den savnede/skadede være. Det finnes ikke en eneste frivillig i vårt korps som har et ønske om å lage støy, å påføre naturen skader, eller å på noen måte kjøre bare for å leke oss - vi har et eneste mål om å bli stadig bedre når det kommer til å løse de oppdrag vi får tildelt. Mine medlemmer er vanlige folk med vanlige jobber, de kjører verken snøscooter eller ATV til daglig, og de må derfor få muligheten til å trene og gjøre seg kjent så mye som mulig slik at de kan føle seg trygge på oppdrag.

Våre sentrale punkter til motorferdsellovutvalget er dermed;

* Søknadsprosessen rundt bruk av motorkjøretøy i utmark & vassdrag må forenkles, og det må legges mer tilrette for at både de offentlige og de frivillige redningsetatene kan få øve i sine geografiske ansvarsområder.

* En større grad av lokal selvstyring på kommunalt nivå vil være positivt, der grunneiere og kommune sammen kan mye enklere etablere løyper/traser/friområder som kan benyttes av de med hensikt.

* For vår bruk er øving med ATV kanskje det største temaet, da det sammenlignet med snøscooter er mye mindre fremkommelig og man har færre rutevalg utenfor vinterhalvåret, samtidig som at evakuering av skadede er langt mindre skånsomt sammenlignet med snøscooter og vinterføre. ATV påfører desverre naturen mer slitasje enn snøscooter, men dette betyr ikke at det blir mindre viktig å øve med den type motorkjøretøy - kjennskap til området og kjøreteknikk blir dermed desto viktigere. Vi vil derfor at det ikke blir noe forskjellsbehandling på vintertrening/sommertrening, og hvilken type kjøretøy man benytter da det for vår del er kritisk å trene i alle typer føre, terreng, og med de forskjellige kjøretøystypene.

Atle Strand, korpsleder v. Trysil Røde Kors Hjelpekorps

90034962